

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Ректор Дніпропетровського
національного університету
імені Олеся Гончара
д. ф.-мат. наук, професор
член-кореспондент НАН України

_____ Гояков М.В.

«УЗГОДЖЕНО»

проректор з науково-
педагогічної роботи
к. ф.-мат. наук, доцент

_____ Чернецький С.О.

ПРОГРАМА
ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ПРИ ВСТУПІ
НА НАВЧАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 061 ЖУРНАЛІСТИКА
(МЕДІАКОМУНІКАЦІЇ)
ДЛЯ ОТРИМАННЯ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ

Програму обговорено і затверджено на засіданні вченої ради факультету систем і засобів масової комунікації (пр. № 10 від 29.05.2017 р.)

Голова ради факультету, проф.

Демченко В.Д.

Дніпро
2017

1. ЗАГАЛЬНЕ ПОЛОЖЕННЯ

Згідно зі стандартом вищої освіти, затвердженим Міністерством освіти і науки України, а також на основі методичних рекомендацій навчально-методичної комісії з журналістики при МОН України, до програми додаткового вступного іспиту за спеціальністю 061 Журналістика (Медіакомунікації), затвердженої рішенням Вченої ради факультету систем і засобів масової комунікації, включені питання, що стосуються базових уявлень про комунікацію, медіакомунікацію, комунікаційний менеджмент

Студент повинен знати:

- зміст понять “комунікація” та “інформація”;
- можливі підходи до аналізу та розрізнення видів, форм, функцій різних видів комунікації;
- головні етапи розвитку комунікативної теорії ХХ століття;
- специфіку інформаційних процесів в різних видах ЗМК та ЗМІ;
- процеси формування та закономірності функціонування інформаційного простору;
- складові інформаційного простору;
- шляхи створення, передачі та отримання інформації;
- специфічні ознаки різних видів комунікації;

Студент повинен уміти:

- здійснювати аналітико-синтетичну обробку інформації;
- здійснювати переробку різноманітного «масового продукту», що пропонується на інформаційному ринку, в інформацію, релевантну діям перехід від зовнішніх знань у знання, релевантні рішенням;

– здійснювати вибір раціональних форм комунікацій, техніки та інформаційних технологій, а також характеристик інформаційних ресурсів, необхідних для досягнення цілей організації;

– розв'язувати задачі планування, керівництва, контролю та організації документного забезпечення управління організацією за певними цільовими критеріями для підтримки узгоджених організаційно-інформаційних дій членів організації.

2. ЗМІСТИ РОЗДІЛІВ

Враховуючи ті обставини, що до магістратури за спеціальністю 061 Журналістика (Медіакомунікації) мають змогу поступати випускники бакалаврату з будь-яких напрямів, завданням додаткового вступного іспиту є перевірка наявності початкових знань та уявлень про комунікацію, її місце і роль у сучасному громадсько-політичному житті, особливості видів та засобів комунікації, комунікаційний менеджмент та його форми. Ось чому до програми додаткового вступного іспиту включено основні проблеми та професійно-спрямовані питання щодо комунікації.

Таким чином, додатковий вступний іспит базується на тих первинних знаннях, що їх мають вступники, які самостійно проявляли постійний інтерес до сфери комунікацій і мають базові навички управління комунікаційним процесом у певній галузі.

Розділ I. Теорія комунікації.

Визначення поняття «комунікація», «спілкування». Типологія комунікації за різними критеріями. Зміст та суспільне значення теорії комунікації. Значення поняття «масова комунікація». Методи та форми впливу на аудиторію. Фази комунікативного процесу. Поняття інформації її види. Форми комунікації та підходи до їхнього аналізу. Кількісні характеристики комунікації. Перерозподіл функцій масової комунікації. Масова комунікація як різновид комунікації. Типологія взаємин влади та комунікативних систем. Функції комунікації. Характеристики процесу

комунікації. Традиційні і сучасні можливості вивчення процесу масової комунікації. Системність масової комунікації. Сутність понять цілісність, трансляційність, програмність, континуальність, дискретність ЗМІ. Природа комунікаційного процесу і напрями її дослідження. Одновекторність і багатовекторність комунікацій. Моделі комунікацій. Аспекти комуникативного процесу. Одиниці аналізу комунікацій. Первинні і вторинні комуникативні процеси. Текст, дискурс і сфери комунікації в комуникативістиці. Комуникативний акт і комуникативна подія.

Розділ II. Комунікаційний менеджмент.

Комунікаційний менеджмент. Сутність комунікаційного менеджменту та перспективи розвитку. Структура і функції комунікаційного менеджменту. Комунікація та інформація у менеджменті. Модель обміну інформацією. Комуникативний процес. Моніторинг інформаційних потоків. Суб'єкти інформаційної діяльності. Джерела інформації та інформаційні посередники. Соціально-психологічні чинники інформаційної діяльності. Інформаційні системи і технології як засоби інтенсифікації управлінської діяльності. Світовий досвід організації інформаційної діяльності у сфері управління. Інформаційна діяльність у транзитивному суспільстві.

3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ І СТРУКТУРА БІЛЕТА

Програма й порядок проведення фахових випробувань випускників бакалаврату ухвалюється Вченою радою факультету, де готуються фахівці з журналістики, на основі методичних рекомендацій Навчально-методичної комісії з журналістики при Міністерстві освіти і науки України.

Відповідно до рекомендацій науково-методичної Ради факультету (пр. № 4 від 28.11.15 р.) оцінювання тестів додаткового вступного випробування зі спеціальності 061 Журналістика (Медіакомунікації) проходить за таким порядком:

Студентові пропонуються тести, які включають у себе завдання з двох розділів. Кількість тестових питань – 50.

$$25*2 + 25*2 = 100 \text{ балів}$$

Таким чином за стовідсоткову відповідь на тестові завдання студент може отримати максимальну оцінку 100 балів.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

імені ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

додаткове вступне випробування

при вступі на навчання за спеціальністю 061 Журналістика

(Медіакомунікації)

для отримання освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліст, ступеня магістр

ІНСТРУКЦІЯ

1. На виконання екзаменаційних завдань відведено 120 хвилин.
2. Тест складається з теоретичного або практичного питання.

Структура білету та система оцінювання

Тестова частина (100 балів)

Завдання з вибором однієї правильної відповіді.

Студентові пропонуються тести, які включають у себе завдання з I та II розділів і оцінюються кожен тест у 2 бали, 0 балів, якщо вказано неправильну відповідь, або вказано більше однієї відповіді, або відповіді не надано.

Тестові завдання оцінюються у такій пропорції:

I розділ («Теорія комунікації») – 50 балів / 25 завдань.

II розділ («Комунікаційний менеджмент») – 50 балів / 25 завдань

Усього: $25 \cdot 2 + 25 \cdot 2 = 100$ балів

Правильна відповідь на тестове питання з вибором однієї правильної відповіді оцінюється у 2 бали.

Затверджено на засіданні кафедри масової та міжнародної комунікації
23.05.2017р., протокол № 12.

Завідувач кафедри масової
та міжнародної комунікації,
професор

М.В.Бутиріна

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Бацевич Ф. Основи комунікативної лінгвістики: Підручник. – К.: Видавничий центр „Академія”, 2004. – 344 с.
2. Почепцов Г.Г. Теория коммуникации — М.: «Рефл-бук», К. «Ваклер» — 2001.
3. Почепцов Г.Г. Коммуникативные технологии двадцатого века. М.: «Рефл-бук», К.: «Ваклер», 2000.
4. Рай Л. Развитие навыков эффективного общения. – СПб.: Питер, 2002.
5. Різун В. В. Меси: Тексти лекцій. – К.: Видавничо-поліграфічний центр „Київський університет”, 2003. – 118 с.
6. Різун В. В., Непийвода Н. Ф., Корнєєв В. М. Лінгвістика впливу. – К.: Видавничо-поліграфічний центр „Київський університет”, 2005. – 148 с.
7. Різун В.В. Природа й структура комунікативного процесу // <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1005>
8. Соколов А.В. Общая теория социальной коммуникации: Учебное пособие. – СПб.: Изд-во Михайлова В.А., 2002.
9. Спивак В.А. Современные бизнес-коммуникации.- СПб.: Питер, 2002.
10. Чекмишев О. В. Основи професіональної комунікації. Теорія і практика новинної журналістики: Підручник-практикум. – К.: Видавничо-поліграфічний центр „Київський університет”, 2004. 130 с.